

▲ Boswachter Corné Joziassse bij het hunebed op de Hezenes. Foto: Marcel Jurian de Jong

Hunebed ligt weer naakt en stil op de Hezenes

REPORTAGE HUNEBED DIEVER

● Kaalslag geeft hunebed zijn oude luister terug

Door Ed van Tellingen

Diever Een pronkjuweel in het landschap, dat is het hunebed van Diever. Het ligt in alle weidsheid en beslotenheid tegelijk van de Hezenes, een eeuwenoude es die het dorp Diever verbindt met het Drents Friese Wold. Een stenig monument van vijfduizend jaar oud, maar het was in de afgelopen jaren nauwelijks meer te zien.

Bomen en bosschages verstikten

het hunebed, dat een trefpunt werd van hangjongeren. Niet alleen zij lieten veel rotzooi achter, getuige de kleine vuilnisbelt die geregeld in de struiken eromheen werd aangetroffen. Ook passanten lieten hun 'visitekaartjes' achter. De bosjes vormden een uitkomst voor mensen met hoge nood.

Verloedering alom. De maat was vol toen een steunsteen van het hunebed bijna in tweeën spleet. Dat was het resultaat van het stoken van een vuurtje door jongeren. Staatsbosbeheer (dat verantwoordelijk is voor het beheer) en leden van de Historische Vereniging van Diever grepen in.

De steen is enige tijd geleden

hersteld. Een gespecialiseerd bedrijf heeft met epoxyhars de barsten gelijmd. Vorige maand was de beurt aan de leden van de historische club en 'gouden jongens' van Diever. Zagen, hakken en snoeien was het parool.

Terug is de weidsheid waarin ook in vroeger eeuwen het hunebed moet hebben gelegen. Een handjevol stoere eiken bleef staan. Trouwe wachters die het landschap overzien en weer kunnen waken over het hunebed. Er hangen nog wat dode takken in de bomen, maar die worden nog verwijderd, verzekert boswachter Corné Joziassse.

Met voldane blik aanschouwt hij het nieuwe landschap. Voldoening

ook bij passanten. Dorpeling Harry Berghorst is lovend. "Het historische karakter van de plek is terug", vindt de man uit Diever die even zijn administratiekantoor achter zich laat. De weg langs het hunebed maakt deel uit van een rondje dat hij bijna dagelijks maakt met zijn hond, een stoere Leonberger. "Dit gebied van de Hezenes vind ik het mooiste stuk dat Diever biedt."

"We krijgen veel positieve reacties", vertelt boswachter Joziassse. Het respect voor het stenen monument is weer voelbaar in het landschap. Rond 1900 lag het hunebed ook in al zijn naaktheid, toen nog aan de rand van uitgestrekte heidevelden. De heide is verdwenen,

maar het landschap herwint veel van zijn oude luister.

Historie zingt door de laagten. Het hunebed oogt weer als een stil monument voor Albert Egges van Giffen, de befaamde archeoloog die het standaardwerk schreef over de hunebedden van Drenthe. Van Giffen groeide op in Diever en is daar ook in 1973 begraven. Zijn graf is dicht bij het hunebed. Geen toeval. In de jaren dertig kocht Van Giffen het aangrenzende landgoed De Heezeberg. Dat is nog steeds eigendom van zijn kleindochter Tineke Zweers, die in Diever woont.

De oude luister van het hunebed is terug. Drentse hunebedden kunnen er een voorbeeld aan nemen.